

Justis- og beredskapsdepartementet
att: postmottak@jd.dep.no

Deres ref:

Oslo, 16.oktober 2017
Vår ref:

Høring – Utkast til ny personopplysningslov

Vi viser til mottatt høringsbrev og høringsnotat vedrørende utkast til ny personopplysningslov – gjennomføring av personvernforordningen i norsk rett. Vedlagt oversendes våre tilbakemeldinger i anledning departementets forslag.

- Som påpekt av departementet selv vil forordningens form og regeloppbygging medføre utfordringer. I høringsnotatet er det bedt om tilbakemelding fra høringsinstansene på uklare behandlingsgrunnlag etter forordningens art 6 nr 1. Bortfall av dagens personopplysningslov § 8, første ledd, som gir adgang til behandlingsgrunnlag dersom dette er fastsatt i lov, vil føre til uklarhet om hvilket behandlingsgrunnlag som skal anvendes ved behandling av personopplysninger inkassovirksomhet. Vi har i forlengelsen av dette sett det nødvendig å gjennomgå inkassobransjens stilling i det norske kredittmarked i høringssvarets del I, og de rettslige rammene for inkassators rolle som behandlingsansvarlig i dag, sett opp mot de utfordringer vi ser behandlingsgrunnlagene i forordningens artikkel 6 volder i høringssvarets del II. Vi vil deretter komme med anbefalinger vi håper lovgiver vil ta hensyn til for å fjerne den uklare rettstilstanden når forordningen trer i kraft.
- Personvernforordningen inneholder ingen særskilte bestemmelser om kredittopplysningsvirksomhet. Departementet har bedt om høringsinstansenes syn på om det er behov for overgangsregler for gjeldende konsesjoner. Det følger av høringsnotatet at departementet vil komme tilbake til spørsmålet om hvordan kredittopplysningsvirksomhet bør reguleres. Uklarheter på dette området påvirker også inkassobransjen ettersom tilgjengelig kredittopplysninger er vesentlig for bransjens innfordringsprosess. Vi vil derfor knytte noen kommentarer til disse spørsmålene til slutt. For øvrig slutter vi oss til vurderingene som foretatt i høringssvaret til Bisnode.

Dersom departementet ønsker ytterligere utdypning av våre synspunkter, stiller vi oss gjerne til disposisjon for dialog om dette i forlengelse av våre innspill.

Del I

Om Virke inkasso

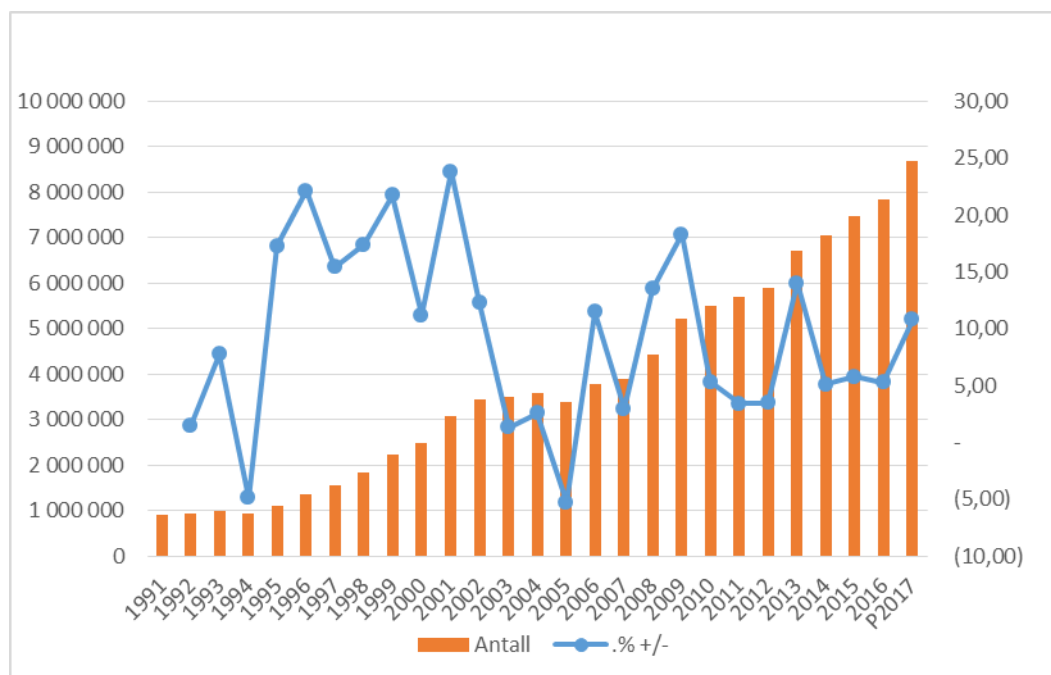
Virke er Norges nest største hovedorganisasjon med nærmere 21 000 medlemmer som til sammen sysselsetter over 230 000 ansatte. Virke inkasso, tidligere Norske inkassobyråers forening, er hovedorganisasjonen Virkes bransjeenhet for inkassonæringen, og organiserer majoriteten av norske inkassoforetak. Virke inkasso er opptatt av at myndighetene legger til rette for at inkassonæringen kan utøve sin virksomhet på en profesjonell måte som både ivaretar samfunnets og næringens interesser.

Vi vil spesielt gjøre departementet oppmerksom på at en velfungerende inkassonæring er avgjørende for at norsk næringslivs samlede likviditetssituasjon. Samlet løpende kredittvolum i Norge er ca. 13-14 000 mrd. kr hvorav husholdningenes samlede gjeld utgjør 3 170 mrd. kr. *Dette medfører at norsk næringsliv får en økt kapitalbinding på ca. 36 mrd. kr. pr. dag hvis betalingsstrømmen forsinkes.* Norsk næringsliv hadde i 2016 24 dagers effektiv kredittid (Intrum Justitias payment index 2016) som er 5 dager mer enn avtalt kredittid skulle tilsi. *Betalingsforsinkelser generelt medfører at norsk næringsliv binder 180 mrd. kr i utestående fordringer mer enn planlagt.* For et land er det helt avgjørende for næringslivets evne til å overleve at man klarer å ha systemer som medvirker til å opprettholde en generell respekt for god betalingsmoral. ***Det er derfor av stor betydning at den nye personopplysningsloven ikke inneholder begrensninger som svekker inkassonæringens mulighet til å utøve sitt nærings- og samfunnsoppdrag i fremtiden.***

Om den norske inkassobransjen

I Norge er det 100 norske virksomheter som har bevilging til å drive fremmedinkasso. I tillegg driver 2 virksomheter som filialer av utenlandske fremmedinkassoforetak og 7 selskaper har oppkjøps- / egeninkassobevilling.

Den norske inkassobransjen vil motta nær 8,7 mill. inkassoopdrag på til sammen 85 mrd. kr. fra det norske næringslivet til innfordring i 2017.

Inkassobransjen vil bruke over 500 000 rettslige skritt for å innfordre 8,7 mill. inkassosaker i 2017.

År	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	P2017
Ant. Saker mottatt	4 416 326	5 224 917	5 502 702	5 691 301	5 887 429	6 712 844	7 054 162	7 463 011	7 853 808	8 700 000
% rettslige skritt	7,60	7,47	7,41	7,09	7,03	6,36	6,49	6,18	6,15	5,79
Ant. BO saker	3 216 326	3 739 917	3 721 518	3 892 278	3 943 429	4 495 528	4 666 580	4 810 307	5 029 353	5 300 000
% rettslige skritt	10,43	10,43	10,96	10,37	10,49	9,49	9,82	9,42	9,60	9,50
Ant. Rettslige skritt	335556	390109	407803	403763	413808	426849	458052	463613	482794	503655

Antall rettslige skritt kan synes som et høyt tall, men er blant det laveste i Europa. I dette ligger at Inkassobyråene kun bruker «tvang» i rundt 6 prosent av inkassosakene. De øvrige sakene løses i dialog mellom skyldner og inkassobyrå. I mangel av informasjon, dvs. personopplysninger om den enkelte skyldner, ville antall rettslige skritt vært mangedoblet fordi man ikke hadde tilstrekkelig informasjon om veivalgets muligheter. I tillegg ville dette medført en betydelig omkostningsvekst for skyldner.

Del II

Inkassobransjens rammer for behandling av personopplysninger

Nærmere om inkassoloven med forskrift, rundskriv mv

Inkassovirksomhet i form av stadig inndrivning av forfalte pengekrav for andre, samt oppkjøp og egen inndrivning av forfalte pengekrav, kan i Norge bare drives av foretak med bevilling gitt av Finanstilsynet. Finanstilsynet fører tilsyn med inkassovirksomhet som drives i medhold av inkassobevilling.

Inkassoloven med tilhørende forskrift danner det grunnleggende rettslige rammeverket for utøvelsen av inkassovirksomhet. I tillegg har Justisdepartementet (G-1989-106) og Finanstilsynet utferdiget en rekke rundskriv som regulerer ulike sider av virksomheten.

Utover inkassoloven § 22 som pålegger inkassator, foretakets ansatte og hjelpere taushetsplikt overfor uvedkommende om det de under inkassovirksomheten får vite om noens personlige forhold, nevner verken inkassoloven, lovforarbeidene, forskriften, eller rundskrivene inkassoforetakenes behandling av personopplysninger. At inkassoloven forutsetter behandling av personopplysninger kommer likevel til uttrykk i forarbeidene til loven (Ot.prp. nr. 2 (1987-1988)) i pkt. 5.10.1 om inkassators taushetsplikt der det fra departementet side fremholdes at:

En inkassator vil naturlig nok ofte få innsikt i en skyldners økonomiske forhold, og også personlige forhold vil kunne bli kjent for inkassatoren. Dels vil dette være opplysninger som stammer fra fordringshaveren og dels vil dette være opplysninger inkassator henter inn fra andre kilder, f.eks. kredittopplysningsforetak. Imidlertid vil en inkassator også kunne få opplysninger fra skyldneren selv. Særlig aktuelt kan dette være dersom skyldneren forhandler om henstand eller nedbetalingsordninger. Videre vil en inkassator kunne bli kjent med opplysninger som angår fordringshaverens økonomiske forhold, og i noen tilfelle eventuelt også personlige forhold.

Om meldeplikt og konsesjon i kredittopplysningsvirksomhet

Inkassovirksomhet forutsetter behandling av personopplysninger og inkassoforetak i Norge behandler personopplysninger i stort omfang. Behandlingen skjer i dag på grunnlag av det enkelte foretaks melding til Datatilsynet, jf. Pol § 31. Inkassoforetakenes behandling av personopplysninger er således regulert gjennom personopplysningsloven med forskrift. Inkassovirksomhet er også underlagt IKT-forskriften.

Et begrenset antall inkassoforetak har i tillegg etter søknad mottatt konsesjon fra Datatilsynet til å behandle personopplysninger i kredittopplysningsvirksomhet. Rammene for slik virksomhet er regulert i konsesjonsvilkårene.

Om inkassovirksomhetens bransjenorm

Med utgangspunkt i direktiv 95/46/EF artikkel 27 og Pol § 42 nr. 6 utarbeidet bransjen i perioden 2005-2008 en felles atferdsnorm (bransjenorm) for behandling av personopplysninger i inkassobransjen. Bransjenormen ble godkjent av Datatilsynet 10.04.2008.

Formålet med bransjenormen er å sikre at reglene i personopplysningsloven med tilhørende forskrifter følges av foreningens medlemmer. Bransjenormen skal samtidig forenkle medlemmenes arbeid med å tilfredsstille de lover og regler som gjelder for bransjen. Normen omfatter alle de elementer som berøres av så vel manuell som elektronisk innsamling av informasjon til behandling og sletting av den.

Virke Inkasso forestår for tiden revisjon av gjeldende bransjenorm for strukturelle (iht. artikkel 40) og innholdsmessige tilpasninger til personvernforordningen. Godkjenningsprosedyre iht. artikkel 40 nr. 5 og 6 er ikke iverksatt. Det er i skrivende stund uklart om Virke Inkasso resursmessig kan make å tilby bransjen et uavhengig organ som kan føre tilsyn med bransjens etterlevelse og regelmessig gjennomgåelse av normens virkemåte iht. forordningens artikkel 41. Det er derfor mulig at normen vil

måtte videreføres som veiledende for bransjen – uten status som godkjent atferdsnorm iht. personvernforordningens bestemmelser.

Inkassators rolle som behandlingsansvarlig

Om innsamling og bruk av personopplysninger

I tillegg til oppgave over det pengekrav som skal inndrives mottar inkassator som regel kun et minimum av kontaktinformasjon om skyldner fra oppdragsgiver/kreditor i fm. registrering av et inkassooppdrag – som oftest begrenset til skyldners navn og adresse. I noen utstrekning mottas også skyldners telefonnummer og e-postadresse. Fra enkelte kreditorer, f.eks. i banksektoren, mottas også fødselsdato eller fullt fødselsnummer med inkassooppdraget.

Av hensyn til inkassators behov for sikker identifisering av skyldner, innhenter inkassator selv opplysninger fra tilgjengelige offentlige registre og egen database for å verifisere, komplettere eller innhente oppdaterte opplysninger om skyldner.

Videre, for å vurdere en skyldners betalingsevne i relasjon til å beslutte et relevant innfordringsløp, innhentes også ytterligere opplysninger om skyldners økonomiske situasjon fra tilgjengelige offentlige registre og inkassators egen inkassodatabase.

Ved registrering av sak og senere i innfordringsprosessen, f.eks. ved vurdering av rettslige skritt, ved vurdering av gjeldsettergivelse og i fm. vurdering av tilbud/forespørsel om avdragsordning, kan inkassator innhente kredittopplysninger om skyldner som beslutningsstøtte for den videre saksbehandling.

Avgrensning mot rolle som databehandler

Personopplysninger om skyldner som innsamles og behandles i inkassovirksomhet er i all vesentlighet innsamlet av inkassator selv.

Om inkassator er behandlingsansvarlig eller databehandler er av betydning for å avgjøre inkassators ansvar og forpliktelser etter personvernforordningen, herunder plikter og ansvar i forhold til oppdragsgiver.

I arbeidet med bransjenormen for inkasso ble spørsmålet om inkassators rolle som behandlingsansvarlig eller databehandler forelagt Datatilsynet. I brev til NIF 29.11.2005 (Ref. 05/01582-1 /KBE) konkluderte Datatilsynet med at det enkelte inkassobyrået er å betrakte som behandlingsansvarlig iht. definisjonen i Pol § 2 nr. 4). Begrunnelsen for dette var bl.a. at inkassobyråenes behandling av opplysninger om skyldneren er av selvstendig karakter og at Pol § 1 støtter en slik tolkning fordi en kreditor ikke uten videre kan kreve innsyn i de opplysninger som inkassobyrået har påført under inndrivelsen.

Definisjonene av hhv. «behandlingsansvarlig» og «databehandler» i personvernforordningen artikkel 4 nr. 7 og 8 skiller seg ikke vesentlig fra direktiv 95/46/EF artikkel 2, eller någjeldende personopplysningslov § 2 nr. 4 og 5.

Virke Inkasso legger etter dette til grunn at inkassators rolle som behandlingsansvarlig videreføres også etter personvernforordningens ikrafttredelse. Det er ønskelig med departementets eventuelle kommentarer til dette.

Inkassators behandlingsgrunnlag

Behandlingens lovlighet etter dagens regelverk

Inkassators behandling av personopplysninger skjer i dag med hjemmel i personopplysningsloven § 8 første ledd etter vilkåret «fastsatt i lov at det er adgang til slik behandling», sammenholdt med inkassoloven § 2 som (implisitt) forutsetter at det er adgang til å behandle personopplysninger som er nødvendig for inkassovirksomhet. Dette hjemmelsgrunnlaget er nedfelt i dagens godkjente bransjenorm.

Hjemmelsgrunnlaget «fastsatt i lov at det er adgang til slik behandling» videreføres ikke i personvernforordningen. Virke Inkasso har merket seg at departementet antar dette ikke medfører noen realitetsendring i det man fra departementets side er ukjent med lovbestemmelser som gir adgang til behandling av personopplysninger uten at dette har tilknytning til utførelsen av en oppgave i allmennhetens interesse, utøvelse av offentlig myndighet, eller oppfyllelsen av en rettslig forpliktelse, slik det følger av forordningens artikkel 6 nr. 1 bokstav e og c. Virke Inkasso nærer på bransjens vegne likevel en viss usikkerhet med hensyn til anvendelig behandlingsgrunnlag.

Vurdering av behandlingsgrunnlag etter forordningen

Inkassobransjen må søke alternativt grunnlag for behandling av personopplysninger i forordningens artikkel 6.

Inkassator kan ikke praktisk innrette seg på behandling av personopplysninger basert på skyldners samtykke.

Artikkel 6 nr. 1 bokstav b «nødvendig for å oppfylle en avtale som den registrerte er part i» er sagt å tilsvare gjeldene personopplysningslov § 8 første ledd bokstav a. Bestemmelsen kan synes å gi behandlingsgrunnlag for inkassators behandling av personopplysninger i fm innfordring og fullbyrdelse av krav med opphav i avtale mellom fordringshaver og skyldner. Inkassators rolle er imidlertid avledet fra fordringshaver som part i avtalen med skyldner. Virke Inkasso har i denne forbindelse fra forarbeidene til personopplysningsloven § 8 første ledd bokstav a merket seg at såkalte tredjemannsavtaler ikke er omfattet. Departementet anmodes i denne forbindelse uttale seg om man anser at inkassators avledede rolle i avtaleforholdet utelukker anvendelsen forordningsbestemmelsen i artikkel 6 nr. 1 bokstav b som behandlingsgrunnlag.

Også artikkel 6 nr. 1 bokstav c og e, henholdsvis oppfyllelse av en rettslig forpliktelse og nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse oppfattes å kunne gi inkassator nødvendige behandlingsgrunnlag.

For å forestå innfordring iht. gjeldende regelverk for inkasso, herunder inkassolov og forskrift, må inkassator nødvendigvis innsamle og behandle personopplysninger om skyldner. All kommunikasjon med skyldner, herunder alle utenrettslige kravbrev som er foreskrevet og ved rettslig pågang, samt nødvendig vurdering av skyldners økonomiske stilling, forutsetter behandling av personopplysninger.

Virke Inkasso finner på dette grunnlag å kunne legge til grunn at inkassoloven innebærer en rettslig forpliktelse som påhviler inkassator som behandlingsansvarlig i personvernforordningens betydning.

Tilsvarende gjelder for forordningens artikkel 6 nr. 1 bokstav e. Med henvisning til høringssvarets del I fyller inkassator en svært viktig og samfunnsnødvendig rolle med hensyn til å inndrive penger og opprettholde kredittinstituttets funksjon innenfor finansmarkedet, offentlig og privat tjenesteytelse og handel. *Etter virke Inkassos skjønn innebærer utøvelse av inkassovirksomhet utførelse av en oppgave i allmennhetens interesse i personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav e's forstand.*

Av forordningens fortale pkt. 40 følger at behandling av personopplysninger på et berettiget grunnlag som er fastsatt ved lov i medlemsstatenes nasjonale rett kan anses lovlig.

Av forordningens artikkel 6 nr. 3 følger at grunnlaget for behandling av personopplysninger etter bokstav c og e skal fastsettes i unionsretten eller nasjonal rett og videre at formålet med behandlingen skal være fastsatt i det rettslige grunnlaget.

Av fortalens pkt. 45 følger at det for behandlingsgrunnlag som samsvarer med forordningens artikkel 6 nr 1 bokstav c og e ikke kreves særlig lovbestemmelse for hver enkelt behandling, men at en lov kan være tilstrekkelig som grunnlag for flere behandlingsaktiviteter.

I bransjenormen er formålet med inkassators innsamling og behandling av personopplysninger i inkassovirksomheten definert som «å oppnå betaling eller annen effektiv kravsikring».

Med referanse til personvernforordningen artikkel 4 nr. 7 vil Virke Inkasso bemerke at inkassoloven savner eksplisitt angivelse av «formålet med og midlene for behandlingen av personopplysninger». Departementet bes vurdere behov for endring/tilføyelse i inkassoloven på dette punkt.

Slik Virke Inkasso vurderer personvernforordningens krav i relasjon til behandlingsgrunnlag i artikkel 6 nr. 1 bokstav c og e, sammenholdt med nr. 3, er det ikke nødvendig med særlig lovbestemmelse. Virke Inkasso legger til grunn at inkassoloven som lovregulert ramme for utøvelse av inkassovirksomhet Norge gir tilstrekkelig klar hjemmel for å behandle personopplysninger. Virke Inkasso finner støtte for sitt standpunkt i departementets uttalelse i høringsnotatet (i nest siste avsnitt) på s. 27 der det fremholdes at:

På bakgrunn av det ovennevnte forstår departementet forordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav c og e sammenholdt med nr. 3 slik at det må foreligge et rettslig grunnlag i nasjonal rett utover forordningen. Forordningen oppstiller ikke formelle krav til innholdet av det aktuelle rettsgrunnlaget bortsett fra at det for behandling som bygger på bokstav c med rimelig grad av klarhet må kunne utledes et eller flere formål fra rettsgrunnlaget. Etter departementets syn vil for eksempel en lov eller forskrift som gir et rettssubjekt rett eller plikt til å utføre oppgaver i allmennhetens interesse eller å utøve offentlig myndighet, og der utføringen av disse oppgavene direkte eller indirekte forutsetter behandling av personopplysninger, tilfredsstillende kravet til rettslig grunnlag etter artikkel 6 nr. 1 bokstav e. Det stilles ikke krav om at det supplerende rettsgrunnlaget eksplisitt regulerer behandling av personopplysninger.

Ovenstående hjemmelsgrunnlag antas å utgjøre et minimum i ft. forordningens krav. For å avhjelpe usikkerhet, bør det vurderes klargjøring av inkassoloven på dette område.

Slik Virke Inkasso ser det, kan aktørene i inkassobransjen også begrunne lovlig behandling av personopplysninger i inkassovirksomhet i artikkel 6 nr 1 bokstav f. Innfordring og sikring av pengekrav innebærer forfølgelse av berettigede interesser som varetas av inkassator som behandlingsansvarlig. *Behandling av personopplysninger er i denne forbindelse helt nødvendig for å oppnå formålet.*

Virke Inkasso kan vanskelig se for seg at den registrertes interesser eller grunnleggende rettigheter og friheter i alminnelighet skal veie tyngre enn fordringshavers interesse i å få inndrevet utestående gjeld. Artikkel 6 nr. 1 bokstav f gir likevel anvisning på en interesseavveining som må vurderes konkret. Av denne grunn ser Virke Inkasso nr. 1 bokstav f som et svakere hjemmelsgrunnlag for inkassovirksomhet. Inkassobransjen vil derfor prinsipielt søke hjemmel for sin behandling i andre bestemmelser i artikkel 6, typisk nr. 1 bokstav c.

Særskilt om kredittopplysningsvirksomhet

Inkassators bruk av kredittopplysninger

Det fremgår av forarbeidene til inkassoloven at inkasso og kredittopplysningsvirksomhet historisk sett har hatt nær tilknytning til hverandre. Tradisjonelt har inkassobyråer også drevet kredittopplysningsvirksomhet. Slik er det ikke lenger. I dag er det kun tre norske inkassoforetak som har kredittopplysningskonsesjon gitt av Datatilsynet med hjemmel i personopplysningsloven § 35 jf. personopplysningsforskriften § 4-5.

Foruten data fra egen inkassodatabase belager inkassobransjen sine vurderinger av skyldners betalingsevne og søkegodhet på kredittopplysninger som innhentes fra regulære kredittopplysningsforetak (f.eks. Experian og Bisnode), eller under inkassoforetakets egen konsesjon. Kredittopplysninger er sentral informasjon med tanke på å tilrettelegge et tilpasset og effektivt innfordringsløp, samt som beslutningsstøtte ved vurdering om rettslig inndrivning skal iverksettes, men

også med tanke på å berostille eller avslutte pågang mot skyldnere uten betalingsevne i overskuelig fremtid.

Inkassoforetakene utveksler for øvrig informasjon om inkassosaker i form av betalingsanmerkninger til kredittopplysningsforetakene etter regler gitt i foretakenes konsesjonsvilkår (se konsesjonsvilkårenes pkt. 1.1.3, 1.2 og 1.3). Betalingsanmerkninger rapportert fra inkassoforetakene er således en viktig informasjonskilde til kredittopplysningsforetakenes virksomhet.

Så vel gjeldende personopplysningslov som forskrift opphører ved personvernforordningens ikrafttredelse. Verken personvernforordningen eller departementets forslag til ny personopplysningslov inneholder bestemmelser som særskilt regulerer eller viderefører et rammeverk for kredittopplysningsvirksomhet. I sin ytterste konsekvens vil hjemmelsgrunnlaget for gitte konsesjoner opphøre og det rettslige grunnlaget for kredittopplysningsvirksomhet, utveksling av inkassoinformasjon til kredittopplysningsforetakene og adgang til innhente kredittopplysninger således bortfalle.

Anbefalinger til departementet

Departementets forslag om overgangsregler eller overføring av ansvar til Datatilsynet synes å gi uoversiktlige rammevilkår. Det vil være svært utfordrende å basere kredittopplysningsvirksomhet, innsamling, utlevering og bruk av kredittopplysninger direkte på personvernforordningens bestemmelser. *Virke Inkasso vil på vegne av inkassobransjen, herunder bransjeaktører som for tiden er medelt kredittopplysningskonsesjon, sterkt anmode om at gitte konsesjoner for kredittopplysningsvirksomhet videreføres i en overgangsperiode til lov eller forskriftsregulering av dette området kan komme på plass.*

Virke Inkasso er innforstått med og ser selv klare utfordringer med å videreføre gitte kredittopplysningskonsesjoner som i all vesentlighet er forankret i, og i stort omfang bærer referanser til et lov- og forskriftsverk som skal opphøre. Alternativet, fullstendig bortfall av tilgjengelige kredittopplysninger, vil imidlertid endre inkassobransjens informasjonsgrunnlag betydelig og vanskeliggjøre tilrettelegging av en rasjonell og effektiv innfordringsprosess. Tilsvarende utfordringer antas å ramme bl.a. banker og andre finansinstitusjoner som i utlåns- og kredittvirksomhet i stor utstrekning baserer sin virksomhet på kredittopplysninger og kreditt-rating.

Gjeldende kredittopplysningskonsesjoner er ikke tidsbegrenset, men er gitt med forbehold om endring eller tilbakekall når dette er nødvendig av personvern hensyn. Etter Virke Inkassos skjønn bør konsesjonsvilkårene for kredittopplysningsvirksomhet videreføres på ubestemt tid som en overgangsordning bestemt i ny personopplysningslov inntil de erstattes eller oppheves ved lov eller trekkes tilbake av Datatilsynet.

Oslo, 16.oktober 2017

Børre Sig. Bratsberg
Leder, lovutvalg Virke inkasso

Iman Winkelman
Leder, Virke inkasso (konst.)